En kristens resa, från Egypten till det förlovade landet

Spara som PDF

Denna text och inspelning härstammar från ett radioprogram som jag sände i närradion i Alingsås 2004.

Inspelning
Nedan kan du lyssna till en inspelning av denna text.

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

En liten berättelse om mitt liv, från hedning till en kristen

Min bakgrund

Som du nu kanske redan vet heter jag Lennart Jareteg. Jag föddes 1959 på BB i Borås, men är uppvuxen i Göteborg, på Hisingen. Under 30 års tid arbetade jag jag med främst IT-frågor vid Göteborgs universitet, men från den 1 februari 2022 är jag pensionär, lite i förtid blev det. Jag är gift med Anita och har två barn.

Jag har inte vuxit upp i en helt kristen familj. Redan när jag var fem år gammal skildes mina föräldrar. Jag har en syster som heter Annika, och vi bodde och växte upp hos vår mamma. I vårt hem fanns, som i de flesta hem vid den tiden, en grundläggande Gudstro, en tro på att Gud fanns, men avgjorda kristna var ingen av oss. Jag var istället lika ogudaktig som de flest kompisarna på centrala Hisingen i Göteborg på 60-70-talet när jag växte upp. Vi pallade äpplen, körde trimmade moppar, drack mellanöl och var allmänt ohederliga och fula i munnen.

När jag var 17 år åkte jag iväg hemifrån ett år för att gå ett läsår på highschool i USA. Där upplevde jag mycket av ensamhet, och jag fick en distans till livet där hemma. Mitt i allt detta fick jag en slags syndanöd och ett slags första möte med Gud. Detta var väldigt avgörande för min framtid som kristen, tror jag.

Min fru Anita träffade jag när jag var 19 år. Hon var då endast 15 år. Vi flyttade ihop redan när Anita var bara 16 år. Det var väldigt härligt och intensivt, vi var alltid tillsammans. **Men** Anita hade fobi för att gå i skolan och senare också fobi för arbetsplatser. Det här var så klart ohållbart för förhållandet och ekonomin. Allt gick mer och mer mot en avgörande kris!

Frälsningen

Mitt i den kris som uppstod pga min frus problem med att gå i skola och vår oförmåga att hantera detta, började Gud kalla oss "ut ur vårt Egypten" där vi led som slavar under synd och förtryck. Jag är säker på att Gud ledde det hela fram till att vi träffade en glad bagare hemma hos en kompis som berättade om att Jesus kunde hjälpa Anita (och mig med). Bagaren berättade om att han hade bett för en mängd folk med olika problem som blivit hjälpta. Anita greppade efter detta sista halmstrå och frågade: ”Kan Jesus hjälpa en sån som mig?” Bagaren svarade: ”Ja, men jag vill be för dig tillsammans med min hustru.” Detta blev början till vårt "uttåg ur Egypten". Det blev så att säga startpunkten för vår vandring med Gud.

I Bibeln kan vi läsa att när Guds folk skulle lämna Egypten, så ville farao inte släppa dem. Gud sände då många plågor över Egypten, men det var först när dödsängeln gick fram och dödade allt förstfött som farao gav med sig. Och för att Guds folk skulle klara sig undan dödsängeln så skulle de stryka ett lamms blod på sina dörrposter. Detta är en profetisk förebild till påsken då Jesus dog i vårt ställe. Hans blod kan bli struket på våra "dörrposter" för att vi skall leva. Och tack vara Jesu blod ger fienden med sig, bojorna lossnar i vårt Egypten, och vi kan börja en vandring mot det förlovade landet, himmelriket och det eviga livet hos Gud. Det är målet med att bli kristen. Det är inget här i denna världen som är målet!

Det hela ledde till att ett udda kompisgäng på nio personer åkte hem till bagarens familj i Helsingborg där vi alla fick förbön, en efter en i deras soffa. Min fru **Anita blev helt befriad** från sin fobier och svårigheter och har aldrig haft problem med detta sedan dess! Jag själv fick ett **starkt möte med Jesus**. Jag fick av Gud en stark övertygelse om hans existens, om hans omsorg och hans nåd och kärlek till oss, och det kändes nästan som om mitt inre gjorde en volt där jag satt i soffan, även om jag satt still. Jesus fyllde mig med en väldig glädje och kärlek, och jag har aldrig tvivlat sedan dess. Från den dagen var vi, som man säger, frälsta! I bilen hem sjöng vi gamla glada läsarsånger och kände att något helt nytt hade kommit för att stanna. Vi var pånyttfödda! Vi hade fått möta Jesus! Och vi var

befriade från Egyptens bojor! En sång vi sjöng mycket var ”Nu är jag nöjd och glader”.

Guds beskydd

Tiden efter att vi hade blivit kristna var tuff på många sätt. Många gamla kompisar fattade inget. Det var dåligt med kristna vänner och vi gick inte med i någon församlingsgemenskap. Det var mycket vi inte begrep. Vi fick ofta be Gud om hjälp. Men vi hade nu lagt våra liv i Guds händer och vi upplevde att vi vilade i Guds beskydd.

Detta var som när Guds folk hade tågat genom Röda Havet. Kvar på andra sidan och i havet fanns fienden – faraos soldater – och de kunde då inte nå folket. Man kan säga att folket döptes i Röda havet från sitt gamla liv. Detta är som den **första viktiga stationen** på deras vandring.

Och vi får också döpa oss i vatten efter att vi lämnat det gamla livet i Egypten som en bekräftelse och synligt tecken på det nya livet. Även min Anita och jag gjorde detta efter en tid. Det var en stark upplevelse!

> 1 Petr 5:8 ”Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går omkring
> som ett rytande lejon och söker efter vem han skall sluka.”

Så här funkar det för oss kristna. Djävulen vill sluka dig, men om du är överlåten till Jesus och sätter ditt hopp till Gud så får inte djävulen röra dig. Faraos soldater kunde inte komma åt Guds folk när de hade gått genom Röda havet. Och när Daniel var i lejongropen litade han på Gud och Gud täppte till gapen på lejonen.

Vi kan förstå att det inte behövs en massa kunskap för att komma in i Guds beskydd. Om du förtröstar på Gud och sätter ditt hopp till honom så viker djävulen från dig. Fajtas inte i egen kraft.

> 2 Mos 14:14 ”Herren skall strida för er, och **ni skall hålla er stilla**.”

Kraft genom blodet och den Helige Ande

När vi blivit pånyttfödda och döpta "i Röda Havet" så är vi ändå inte perfekta människor. Efter en tid som kristen såg jag att allt inte var bra i mitt liv. Många

begär satt kvar och jag föll ibland för frestelser. Men det var inte lika illa som före min omvändelse. Men jag kände ändå att Gud var med och accepterade mig (men inte mina synder). Vi har en kamp att utkämpa mot det som i Bibeln brukar kallas för ”köttet”. Det är den del i dig som fortfarande ger dig problem fast du är född på nytt. I Romarbrevets kapitel 7 beskriver Paulus denna kamp.

> Rom 7:14-19: "Vi vet att lagen är andlig, men själv är jag köttslig, såld till slav under synden. Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Om jag nu gör det jag inte vill, samtycker jag till lagen och säger att den är god. Men då är det inte längre **jag** som gör det, utan synden som bor i mig. Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan **finns**hos mig, men att **göra** det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.”

Det här handlar om kampen hos en pånyttfödd människa eftersom Paulus säger att han i sin inre människa gläder sig över Guds lag och vill göra det goda. Det gör inte en icke troende på samma sätt.

Men jag kände ändå att jag saknade en avgörande kraft att leva efter Guds vilja. Efter ett par år som kristen fick jag väldigt konkret uppleva det Bibeln kallar andedopet. Detta gav min inre pånyttfödda människa övertaget i kampen med köttet. Jag kom över backkrönet! Det är genom den Helige Ande som Gud verkar i oss. Och Gud hjälper oss med både vilja och gärning.

> Fil 2:13: ”Ty Gud är den som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske.”

Det är nåd över allt förnuft! Det är inte vår insats det beror på! Genom Jesu försoningsgärning är vi förlåtna trots våra tillkortakommanden. Och genom den Helige Anden får vi ledning och kraft så att både viljan och gärningen blir synkad med Guds vilja.

Detta kan man säga är som den andra stationen på Guds folks vandring i öknen. När de kom till Sinai berg, berget Horeb, så fick de motta de 10 budorden. Denna händelse firar judarna som sin pingst. Och det var på pingstdagen som Jesu lärjungar fick motta den Helige Ande. Det som sker då är att Gud skriver sin lag i våra hjärtan och ger oss kraften att leva efter hans vilja. Om detta står det väldigt rakt på sak i Jeremia 31:33 i GT:

> ”Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.”

Det är ju en väldig skillnad att ha Guds bud skrivna i sitt inre jämfört med en bok i bokhyllan.

Utbrändhet och upprättelse

Livet rullade på. Min hustru och jag kom med i ett slags andligt skeende i Majornas missionskyrka i Göteborg på 80-talet. Vi fick vara med och leda lovsång, vi startade ett kristet rockband, vi hade bönegrupper och bibelstudiegrupper. Härliga tider! Gud hjälpte på makalösa sätt med både utbildning och jobb. Sedan gjorde jag karriär inom IT/data. Vi fick barn. Köpte hus. Allt blev som det skall vara med en Svensson. Men mer och mer fick Gud stå vid sidan av när karriären tog upp all tid. Kraften dalade. Första kärleken till Jesus svalnade. Till sist blev jag allvarligt utbränd med lång sjukskrivning som följd. Jag var helt i botten, kraftlös, utan initiativ och kreativitet, ångerfull, sökande, deprimerad.

Var då allt detta lidande bara meningslöst? Var det misstag från Gud? Nej, idag ser jag att detta inte var för gäves! "För den som älskar Gud samverkar allt till det bästa" står det i Bibeln. Gud låter oss ibland falla för att vi skall lära att kraften skall vara hans och för att vi skall lära känna våra brister. För när vi är svaga då är Gud stark i oss. Det värsta en hungrande värld kan få är mätta kristna som bara lever i seger och framgång. Motgångar gör oss ödmjuka och släpper fram Gud i våra liv. Världen behöver kristna där Gud är stor och där den kristne själv är liten. Paulus säger så här i 2 Kor 12:7-10:

> ”Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i köttet, en Satans ängel, som slår mig i ansiktet, för att jag inte skall förhäva mig. 8 Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, 9 men han svarade mig: ”Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.” Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. 10 Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.”

Det här med prövningar var inte som en station i Guds folks ökenvandring, utan detta var en del under hela vandringen. Vägen till det förlovade landet var ju kortare än att den skulle ta 40 år. Men för att det som var emot Gud hos folket skulle dö bort fick folket vandra omkring 40 år i öknen. Så är det också med våra liv. Under vår vandring här måste vårt kött "dö" och Gud bli allt i oss. Vi liksom avvecklar vårt stora JAG genom den helgelse Gud ger.

Vad har jag lärt mig i öknen?

Det är nu ganska länge sedan jag gick i väggen. Jag har fått vara med om att klättra upp ur djupet på nytt. Jag har fått se nya sidor av det kristna livet och även fått vara med om både under och motgångar. Vad har jag då lärt under mina år som kristen?

1. För det första: **det är värt det!** Inget är bättre än att leva ett liv med Gud. Tänk att ha en nära gemenskap med honom som skapat ett så fantastiskt universum och som har en sådan koll på ALLT! Allt i ditt liv kommer att samverka till ditt bästa (ur ett evighetsperspektiv) om du är en sann kristen.

2. För det andra har jag nu lärt mig att jag aldrig kommer att lära mig allt. Hela kristna livet är ett lärande och vandrande. Aposteln Paulus skrev att den som tror sig vara vis har inte fattat något ännu.

3. För det tredje: man kan inte lära sig att bli en kristen genom studier på universitet eller bibelskola. Det kristna livet handlar om en vandring under Guds ledning istället för att man vandrar efter egna kunskaper. Och detta är Guds gåvor och Guds verk. Kunskaperna står oftast i vägen och kan också leda in på villoläror.

4. Man kan inte läsa sig till ett heligt helgat liv. Och det kommer inte heller på en gång i pånyttfödelsen eller vid andedopet. Om någon säger så, så tro det inte. Det stämmer inte med Bibeln. Ett helgat liv vinner man genom prövningar och motgångar under "ökenvandringen" som är under Guds ledning. Helgelsen pågår hela livet. Och **alla** misslyckanden kan Gud leda till seger och mognad. Det viktigaste är inte befrielsen **ur** nöden utan fostran **i** nöden. Jesus väntade tre dagar på att Lasaros skulle dö ordentligt innan undret skedde och Jesus uppväckte honom. Så kan det vara med oss när köttet skall dö. Jesus dröjer, men sedan blir undret stort och resultatet gott!

5. Grunden för det kristna livet är gemenskapen med Jesus i bibelläsning, bön och stillhet. Någon har sagt: ”Den som vill gå framåt måste stanna till.” Guds folk gjorde då och då halt i öknen. Och under tiden i öknen åt de av Guds manna som kom ner från himlen. Vårt manna idag är Bibelns ord. Vill du bli stark i tron måste du be, läsa Bibeln och vara i stillhet inför Gud. Det är inte snabbmat som gäller (pocketböcker etc). Hur blir man om man bara äter på McDonalds?

6. För Gud är inte din kristna tjänst i fokus. Det är **du** som är i fokus. Frank Mangs sa: ”Det viktigaste är inte vad du kan göra för Gud utan vad Gud får göra med dig.”
   I Heb 12:14 står att ” Sträva efter frid med alla och efter **helgelse**. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren.” Då kan man ju inte ta det för lätt med helgelsearbetet.

7. Akta dig för att bli religiös. Då menar jag att man följer traditioner och vanor mer än vad man följer Gud. ”De som leds av Ande från Gud är Guds barn”. Man skall kanske inte göra på samma sätt varje gång. Läs 4 Mos 20:1-13, 2 Mos 17:1 om när Mose hade blivit religiös. Han lyssnade inte till Gud, utan gjorde för säkerhets skull som han "alltid hade gjort".

Till dig som inte är kristen

Till dig vill jag nu säga att **sök** så skall du finna. I Bibeln står att du skall söka **medan han låter sig finnas** och medan han är nära. Dröj inte för länge. Du kan missa chansen. Det är som att komma med sista tåget ut ur Hitlertyskland innan mörkret och ondskan faller över hela landet. Jesus skall komma tillbaka en dag när man inte räknar med det och sedan är det troligen för sent. Men den som har levt i umgänge med honom kommer att vara beredd den dagen han kommer.

Bli **inte** Kristen för att någon lovar framgång, rikedom, hälsa och sådan som alla människor strävar efter i **denna**världen. Det är sådant ockulta religioner och New Age etc håller på med. Att bli kristen är något helt annat. Bli det för att Gud är Gud och det enda som är sant. Bli det för att alternativet är en katastrof. Blir det för att få frid. Och bli det för att få uppleva sann glädje, kärlek och lycka. - Visst lönar det sig att bli kristen, men bara om man nöjer sig med det nödvändigaste.

Det finns inga synder som du gjort är så illa så att Gud inte skulle förlåta. I Bibeln står att ”*om dina synder än är blodröda så kan de bli vita som snö*”. Gud kan

förlåta allt. Så känn dig inte för smutsig. Det är de smutsiga och syndiga som Jesus främst vill möta. De självgoda får vänta tills behovet av Jesu nåd infinner sig.

Be om den Helige Ande efter att du blivit kristen. Där får du den olja som kan hålla din lampa brinnande till den dag Jesus kommer tillbaka. Läs om detta i Matteusevangeliet kapitel 25 från vers 1 och framåt.

Till dig som är kristen

Nu vill jag särskilt rikta mig till dig som **är** kristen. Du vill säkert att de som är ofrälsta runt dig skall bli räddade. Världen är ju som ett sjunkande skepp. Men om du inte gör allt för att rädda dig **själv** ur det sjunkande skeppet så kommer säkert många av de andra att bara sitta lugnt kvar i båten. Om du inte med ditt liv visar att det gäller **liv eller död** så blir de utomstående likgiltiga för evangeliet.

Det verkar som många kristna idag tror att man vinner de ofrälsta genom att visa hur fri man är och så gör man precis som världen i övrigt gör. Men så är det inte! Det handlar om omvändelse! Att gå i en annan riktning! Kasta dig själv i livbåten och släng alla begär och all lyx och flärd över bord så att det inte det drar ner dig i djupet. Och var mån om din frälsning och helgelse. Då kommer de ofrälsta att vakna till. Det är bara när du själv är vaken som du kan väcka andra. De **icke** kristna läser kanske inte Bibeln så mycket **men de "läser" de kristnas liv**. En sång har den här texten:

> ”De bryr sig inte om hur mycket vi vet, om de inte vet hur mycket vi bryr oss om. Vi är nyckeln för att de skall tro att Gud finns. De läser inte Bibeln, men de tar en titt på vår integritet för att försöka finna trovärdighet.”

Detta är vad du är kallad till: ett trovärdigt liv där Gud är allt i dig.

Ja, då vet du lite mer om mig och hur jag ser på det kristna livet och Bibelns ord om vår vandring. Om du nu undrar över vilken församling/vilket samfund jag är med i, så skall jag nämna att jag inte är med i någon etablerad församling eller något samfund idag. Det avfall vi ser i kristenheten har gjort att jag inte längre vill finnas med i dessa sammanhang. Min hustru och jag håller oss istället till en liten fri hemgrupp som inte är underordnad någon annan än Gud. Den gruppen

ser både jag och Gud som min församling, för det är alla troende som räknas som Guds barn och Guds församling, och dessa finns lite varstans.

Vill du nu läsa min hustru Anitas egna vittnesbörd, så kan du göra det via denna länk.

/Lennart